

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

ג.

עין משפט
נר מצוה

יב א מיי פט"ו מהלכות
סנהדרין הלכה א סמנ
עין קד:
יב ב מיי שם הלכה י ופ"ג
מהלכות עי"ם הלכה א
ופ"ה הל"ב סמנ שם ואלוין
כו:
יד ג ד מיי פ"ד מהלכות
סנהדרין הלכה ד:

רבינו חננאל

משריפה סקילה חמורה
מסיף מואשכות בעיר
הגדחת הנרחין בסיף
הומדוחין סקילה ש"מ
דסקילה חמורה מסיף
סקילה חמורה מתק
מדאפקה רחמנא לארוסי
בת ישראל מכלל נשואה
בית ישראל להחמיר עליה
ואפקה מתק לסקילה.
ש"מ סקילה חמורה מתק.
שרפה חמורה מסיף
שיצאה להחמיר על בת
כהן. (6) וכשם שנינה
לבת כהן ואפילו זינתה
מאביה (3) נמר אביה
מסקילה מה בת ישראל
שזינתה ארוסה בסקילה
וכתיב בה אל פתח בית
אביה ובבת כהן כתיב את
אביה היא מחללת מה
אביה שבסקילה סקילה
חמורה מסיף אף אביה
שבשרפה שרפה חמורה
מסיף. שרפה חמורה
מתק שכן נהנה לבת כהן
החמורה כדאמרן מדאפיק
רחמנא נשואה בת כהן
מכלל נשואה בת ישראל
שהיא בחנק והוציאה
הכתוב מתק לשרפה ש"מ
שרפה חמורה מתק. ס"ף
חמור מתק שניתן לאנשי
עיר הגדחת שפשוטו ידיהן
בעיקר ר"ש אומר שרפה
חמורה מסקילה מדאפיק
רחמנא לארוסה בת כהן
להחמיר עליה ואפקה
מסקילה לשרפה ש"מ
שרפה חמורה מסקילה
ר"ש לטעמיה דאמר
ארוסה בת כהן בשרפה.
שרפה חמורה מתק
מדאפיק רחמנא לנשואה
בת כהן. מתק לשרפה.
ש"מ שרפה חמורה
מתק כולה שפעתא
בענין הזה ופשוטה

(א) לפינוי נגמ' לתת לו ואלו
דרכיו היה גורם ומא' חמורה
שכן יתנה לבת כהן ואפילו
זמנה מאביה. וז"ע:
(ג) נאלה דמאכ' כהן וז"ל
לדרכה ס"ף חמור ובי' נמר
אביה אביה וכו'.

קסברי רבנן נשואה יצאה כו'. פ"ה דעיקר טעמא דלפ"ה פושט
ידו בעיקר עדיף וכן משמע בפ' השערפין (לקמן דף עט):
דמנ אמרו לו אילו לא הייתה סקילה חמורה לא ניתנה למגדף ולעובד
עבודת כוכבים וא"ת סייף יוכיח שניתן לאנשי עיר הגדחת שפשוטין
ידיהם צעיקר ואפ"ה שריפה חמורה

ממנו כדמוכח בשמעתמא וי"ל דסיף
יש לו חומרא אחריתי עמו שממנו
אזד ושקולין שניהם כסקילה ואע"ג
לדמיריטן בשמקו לדרכה סייף חמור
מסקילה שכן ניתן לאנשי עיר הגדחת
ומאי חומרא שכן ממנו אזד דמשמע
זשה גורס לו שהא חמור כיון שיש
בו חומרא זו הסם היינו טעמא
דלכתי לא ידעינן דסיף קל וא"ת לן
למימר מסכרא דכיון דיש בו חומרא
זו דממונו אזד מיתמו נמי חמורה
אזל כיון דידעינן דסיף קל איכא
למימר זשה גורס לו שניתן לפושט יד
צעיקר משום חומרא דאיכא צדדיה
דממונו אזד:

סקילה חמורה מתק. ה"ה
דהמ"ל מ"קו משריפה
או מסיף לחמורין מתקן וסקילה
חמורה מהו דכ"ג קאמר לקמן לר"ש:
אדרבה חנק חמור שכן ניתן
למכה אביו. ומימה
סקילה נמי ניתנה למקלל אציו ואמו
דחוקש כדוד לכדוד המקום ועוד
וכי מפני שחוקש יהא חמור מנכוד
המקום עצמו ועוד דכתיב הרגל (ב"ק
דף כה). אמר ק"ו לשכינה י"ד יוס
וי"ל דלא קאמר שיהא חמור מסקילה
אלא כלומר חמור כסקילה שכן חוקש:
נאמר אביה בסקילה כו'. מימה
אע"ג דמסכרא סייף חמור
אמיא ג"ג ש ומפיק ליה ואסן כן לעיל
נמי דמסכרא סקילה חמורה משריפה
כדפ"ה דפושט ידו בעיקר עדיף אמאי
לא אמי גזירה שיהא ומפקא מסכרא
ונימא אחת ארוסה ואחת נשואה
יאלה לשריפה דמה אציה האמור
בסקילה צלרסה אף אציה האמור
בשריפה צלרסה:

מה

לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שכן מחללת את אביה אדרבה סקילה
חמורה שכן ניתנה למגדף ולעובד עבודת כוכבים ומאי חומרא שכן
פושט ידו בעיקר רבי שמעון לטעמיה דאמר אחת ארוסה ואחת
נשואה יצאה לשרפה ומדאפקיה רחמנא לארוסה בת כהן מכלל
ארוסה בת ישראל מסקילה לשריפה ש"מ שריפה חמורה שריפה חמורה
מתק שכן ניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שכן ניתנה למכה אביו
מסקילה לשרפה חמורה שריפה חמורה מסיף שכן ניתנה לנשואה בת ישראל
מסקילה לשריפה חמורה שריפה חמורה מסיף חמור שכן ניתנה לאנשי עיר הגדחת ומאי
חומרא שכן ממונם אבד אמרת וכי איוה כח מרובה כח המדיח או כח הנידח

הוי
חנק חנק דאף ארוסה היתה בכלל אשת רעהו (שם) ואפקה צדדיה לסקילה כדכתיב (דברים כג)
כי תהיה נערה צדדיה מארוסה וגו' ש"מ סקילה חמורה. ואי קשיא לך למה לי להדורי צמר טעמא צדדיהו סקילה חמורה
מינייהו מכיון דאשכח סקילה חמורה משריפה ולקמן יליף שריפה חמורה מסיף ממילא ידעינן דסקילה חמורה מסיף תריץ משום
דלקמן לא קיימא לן שריפה חמורה מסיף אלא מגזירה שיהא מסקילה דאשכחן צה דחמיר מסיף הלכך מיבעי ליה לשהדורי
אטעמא דחמורה סקילה מסיף: **נאמר אציה בסקילה.** צנערה המאורסה לנות צית אציה (דברים כג): **ונאמר אציה בשריפה.**
צבת כהן את אציה היא מחללת (ויקרא כג): **סקילה חמורה מסיף.** כדיליף טעמא לעיל ממדחין ונידחין: **מדאפקיה לנשואה**
דצמ כהן. סתמא כתיב ארוסה ונשואה משמע ורבנן הוא דמפקי ארוסה מהיהא כלל וצדקי לה צמילתא דכין ישראלית בסקילה משום
דלית להו סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף ונשואה מיהא אפקה קרא מדין נשואה ישראלית מתק לשריפה אלמא שריפה חמורה ואע"ג
דמנאי לאמיוי בגזירה שיהא דלציה אציה כדאיתיה לסיף יחא לאמיוי מגופה: **י"ג לעמיה.** לקמן (פ"ג) יליף מקרא דכתיב צבת כהן סתמא ויקרא כאן:

הוי

קסברי רבנן. דמתני': **נשואה.** צת כהן יאלה מכלל נשואה צת
ישראל מתק לשריפה אצל ארוסה דגזי צת ישראל בסקילה לא יאלה
צבת כהן מכלל ארוסה צת ישראל: **ומדאפקיה רחמנא לארוסה.**
צת כהן מכלל נשואה צת כהן משריפה לסקילה ש"מ סקילה חמורה

קסברי רבנן נשואה יוצאה לשריפה ולא
ארוסה ומדאפקה רחמנא לארוסה בסקילה
ש"מ סקילה חמורה סקילה חמורה מסיף
שכן ניתנה למגדף ולעובד עבודת כוכבים
ומאי חומרא כדאמרן אדרבה סייף חמור
שכן ניתן לאנשי עיר הגדחת ומאי חומרא
שכן ממונן אבד אמרת איוה כח מרובה כח
המדיח או כח הנידח הוי אומר כח המדיח
ותניא (ב"מדיחי עיר הגדחת בסקילה סקילה
חמורה מתקן שכן ניתן למגדף ולעובד
עבודת כוכבים ומאי חומרא כדאמרן אדרבה
חנק חמור שכן ניתן למכה אביו ואמו ומאי
חומרא שכן חוקש כבודן לכבוד המקום
מדאפקיה רחמנא לארוסה בת ישראל
מכלל נשואה בת ישראל מתקן לסקילה
ש"מ סקילה חמורה לשריפה חמורה מסיף
שכן ניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא
שכן מחללת את אביה אדרבה סייף חמור
שכן ניתן לאנשי עיר הגדחת ומאי חומרא
שכן ממונן אבד נאמר אביה בסקילה ונאמר
אביה בשריפה מה אביה האמור בסקילה
סקילה חמורה מסיף אף אביה האמור
בשריפה שריפה חמורה מסיף שריפה
חמורה מתקן שכן ניתנה לבת כהן שזינתה
ומאי חומרא כדאמרן אדרבה חנק חמור
שכן ניתן למכה אביו ואמו ומאי חומרא
שכן חוקש כבודן לכבוד המקום מדאפקיה
רחמנא לנשואה בת כהן מכלל נשואה בת
ישראל מחנק לשריפה ש"מ שריפה חמורה
יסייף חמור מתקן שכן ניתן לאנשי עיר
הגדחת ומאי חומרא שכן ממונם אבד
אדרבה חנק חמור שכן ניתן למכה אביו
ואמו ומאי חומרא שכן חוקש כו' אפילו הכי
פושט ידו בעיקר עדיף: רבי שמעון אומר
כו': שריפה חמורה מסקילה שכן ניתנה

לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שכן מחללת את אביה אדרבה סקילה
חמורה שכן ניתנה למגדף ולעובד עבודת כוכבים ומאי חומרא שכן
פושט ידו בעיקר רבי שמעון לטעמיה דאמר אחת ארוסה ואחת
נשואה יצאה לשרפה ומדאפקיה רחמנא לארוסה בת כהן מכלל
ארוסה בת ישראל מסקילה לשריפה ש"מ שריפה חמורה שריפה חמורה
מתק שכן ניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שכן ניתנה למכה אביו
מסקילה לשרפה חמורה שריפה חמורה מסיף שכן ניתנה לנשואה בת ישראל
מסקילה לשריפה חמורה שריפה חמורה מסיף חמור שכן ניתנה לאנשי עיר הגדחת ומאי
חומרא שכן ממונם אבד אמרת וכי איוה כח מרובה כח המדיח או כח הנידח
הוי
חנק חנק דאף ארוסה היתה בכלל אשת רעהו (שם) ואפקה צדדיה לסקילה כדכתיב (דברים כג)
כי תהיה נערה צדדיה מארוסה וגו' ש"מ סקילה חמורה. ואי קשיא לך למה לי להדורי צמר טעמא צדדיהו סקילה חמורה
מינייהו מכיון דאשכח סקילה חמורה משריפה ולקמן יליף שריפה חמורה מסיף ממילא ידעינן דסקילה חמורה מסיף תריץ משום
דלקמן לא קיימא לן שריפה חמורה מסיף אלא מגזירה שיהא מסקילה דאשכחן צה דחמיר מסיף הלכך מיבעי ליה לשהדורי
אטעמא דחמורה סקילה מסיף: **נאמר אציה בסקילה.** צנערה המאורסה לנות צית אציה (דברים כג): **ונאמר אציה בשריפה.**
צבת כהן את אציה היא מחללת (ויקרא כג): **סקילה חמורה מסיף.** כדיליף טעמא לעיל ממדחין ונידחין: **מדאפקיה לנשואה**
דצמ כהן. סתמא כתיב ארוסה ונשואה משמע ורבנן הוא דמפקי ארוסה מהיהא כלל וצדקי לה צמילתא דכין ישראלית בסקילה משום
דלית להו סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף ונשואה מיהא אפקה קרא מדין נשואה ישראלית מתק לשריפה אלמא שריפה חמורה ואע"ג
דמנאי לאמיוי בגזירה שיהא דלציה אציה כדאיתיה לסיף יחא לאמיוי מגופה: **י"ג לעמיה.** לקמן (פ"ג) יליף מקרא דכתיב צבת כהן סתמא ויקרא כאן:

תורה אור השלם
1. והוציאו את הנער אל
פתח בית אביו וסקלוה
אנשי עיר באבנים
ומתה בי עשתה נקלה
בישראל לננות בית
אביה ובערת הק"ע
מקברו: דברים כב כא
2. ובת איש כהן בי תחיל
לננות את אביה היא
מקללה באש תשרף:
ויקרא כ ט